

Mă uit

Tudor Arghezi

Mă uit în cer, mă uit în pământ.
M-am întrebat cine sunt.
Gânduri se duc, vin
Din vânt, din senin,
Ca niște păsări rotunde.
Încotro? De unde?

Glasuri mă strigă cu nume străine.
M-ați chemat pe mine?
Sunt eu cel căutat ?
Mi se pare că vântul s-a înșelat.

Câte puțin sunt dator
Fără să-mi fi dat nimic, tuturor -
Și lemnului uscat, și bălții stătute,
Și florilor, și pietrelor, și vitelor bătute,
Și oamenilor din răstignire.
Cu ce să plătesc nefire și fire?

Sângele meu nu-i al meu.
Mi-e teamă să zic "mie" și să zic "eu".
Cu ce fel de drept
Mi-aș umfla bârnelor din piept

Și mi-aș întinde pe zarea
Toată, spinarea?

Ce martor aș întreba
Ca să-mi răspundă întrucâtva
Măcar dacă sunt?
Mă tot uit în cer, mă tot uit în pământ,
În baltă și stuh
Și adânc în văzduh.